

شناسایی و مدل‌سازی راهکارهای توسعه ورزش‌های همگانی در بین دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند

محمد کشتی‌دار^۱، محمدعلی صاحبکاران^۲، سید محمد جواد رضوی^۳، مازیار کلاشی^۴

۱. دانشیار مدیریت ورزشی، دانشگاه بیرجند*

۲ و ۳. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشگاه فردوسی مشهد

۴. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، دانشگاه شهید بهشتی

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۱۰/۲۶

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۶/۲۶

چکیده

هدف این پژوهش، شناسایی و اولویت‌بندی راهکارهای توسعه ورزش همگانی در میان دانشجویان دانشگاه بیرجند بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل ۸۲۴۶ نفر از دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند در سال ۱۳۹۵ بود که با استفاده از فرمول کوکران تعداد نمونه آماری برابر با ۳۷۰ نفر برآورد شد. این پژوهش از نوع کاربردی بود که به روش پیمایشی اجرا شد. پس از تأیید روایی محتوایی پرسش‌نامه توسط هشت تن از اساتید مدیریت ورزشی، پایایی آن با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ تأیید شد. راهکارهای توسعه ورزش همگانی در میان دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند به روش کیفی شناسایی شدند و سپس، با رویکرد مدل‌سازی معادلات ساختاری و به‌وسیله آزمون فریدمن تجزیه و تحلیل شدند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار پی.ال.اس. و اس.پی.اس.اس. نسخه ۲۲ استفاده شد. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که راهکارهای توسعه ورزش همگانی در بین دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند، به ترتیب راهکارهای اقتصادی، مدیریتی، فرهنگی، زیرساخت‌ها و امکانات، پژوهشی و آموزشی هستند؛ بنابراین، لازم است که با نهادینه‌سازی فرهنگ ورزش همگانی، طراحی برنامه‌های تفریحی و ورزشی لازم و حمایت مالی از ورزش همگانی دانشجویان، در جهت توسعه ورزش همگانی در میان دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند تلاش شود.

واژگان کلیدی: دانشگاه بیرجند، دانشجویان دختر، توسعه ورزش همگانی

مقدمه

در حال حاضر، ورزش ابزار مهمی در اختیار کشورها برای هدایت مردم به سوی اهداف از پیش تعیین شده است؛ به طوری که عمده ترین وسیله تربیت همگانی موجود در جامعه معاصر کنونی در کشورهای پیشرفته صنعتی، ورزش است. ورزش همگانی نیز شکلی از فعالیت های جسمانی یا حضور منظم در فعالیت های جسمانی است که موجب تندرستی و سلامت بدنی و روانی می شود، روابط اجتماعی را شکل می دهد و منجر به پدید آمدن نتایج مثبت می شود (شعبانی، غفوری و هنری، ۱۳۹۳). بیشتر کشورهای پیشرفته جهان، در برنامه ریزی و سامان دهی ورزش همگانی کشور خود با کشورهای دیگر رقابت می کنند و مرتب در حال ارائه برنامه های خلاق برای رشد این ورزش هستند (شعبانی، غفوری و هنری، ۱۳۹۰). ورزش های همگانی معادل کلمه انگلیسی «ورزش برای همه» و «ورزش عمومی» هستند که معمولاً به فعالیت های ورزشی ای اطلاق می شوند که جنبه تفریحی دارند و بدون توجه به نتیجه آن (بردو باخت) انجام می شوند. بعضی از کشورها واژه مشارکت کلان را معادل ورزش همگانی می دانند و الگوهایی را برای اوقات فراغت فراهم می آورند که سبب می شود مردم در هر سن و با هر میزان توانایی به علائق خود دست یابند و از زندگی شان لذت ببرند (سواری، مهدی پور و رنجبر، ۱۳۹۴). کمیته پیشرفت ورزش شورای اروپا ورزش همگانی را به عنوان یک عبارت و فراهم کردن فرصتهایی برای افراد علاقه مند به ورزش کردن در زمان اوقات فراغت جهت مشارکت در فعالیت های ورزشی، بدون هیچ گونه محدودیت ناشی از وضعیت اجتماعی، نژادی و معلولیت تعریف کرده است. آنچه از این تعریف استنباط می شود این است که همه افراد باید از ورزش کردن بهره مند شوند و ورزش حق همه افراد است (زوربا، ۲۰۱۲). امروزه، نقش ورزش و فعالیت بدنی راهبرد بسیار مهمی است که توانایی بالقوه ای در یاری رساندن به اهداف سلامتی، اجتماعی و اقتصادی دارد. ورزش همگانی و تفریحی بخش مهمی از این راهبرد است؛ زیرا، ورزش همگانی ماهیتی تفریحی، آزادانه و انتخابی دارد و همین امر سبب شکل گیری آثار مختلفی از قبیل سلامت جسمانی و روانی، لذت بخشی و بانشاط بودن می شود (عابدینی و طالبی، ۱۳۹۶)؛ به طوری که سازمان های بین المللی مانند بخش اروپایی ورزش همگانی، تافیس و انجمن ورزش همگانی کمیته بین المللی المپیک و سازمان ملل متحد، به مسئولیت ملی برای اطمینان از اینکه هر شهروند حق مساوی برای مشارکت در فعالیت های جسمانی و ورزشی دارد، اشاره می کنند (احسانی، صفری، امیری و کوزه چیان، ۱۳۹۳) و دولت و سازمان های غیردولتی نقش مهمی در دستیابی به مشارکت در ورزش و فعالیت های جسمانی ایفا

-
1. Sport for All
  2. Public Sport
  3. Zorba

می‌کنند (انجمن کمیته‌های ورزشی، ۲۰۰۹). امروزه، جوامع به دلیل پیشرفت فناوری و صنعتی شدن به سمت بی‌حرکی می‌روند؛ به نحوی که زندگی انسانی در بسیاری از جوامع به زندگی ماشینی تبدیل شده است و به دنبال آن، مشکلات متعدد جسمی، روانی و اجتماعی برای انسان پدید آمده است (جوادی‌پور، ۱۳۹۲)؛ به طوری که در سال‌های اخیر بیماری‌هایی نظیر چاقی و بیماری‌های قلبی-عروقی که عموماً ناشی از کم‌حرکی و مصرف غذاهای پرکالری هستند، شیوع یافته‌اند؛ بنابراین، اکنون باید به فعالیت‌های ورزشی به دلیل اثرهای سودبخش آن بر سلامتی و نشاط بیش‌ازپیش توجه شود (عبدلی، ۱۳۹۳)؛ زیرا، با وجود افزایش آگاهی عمومی مردم درباره عوارض و پیامدهای ناشی از بی-حرکی، براساس شواهد موجود فقط درصد کمی از جامعه دانشگاهی کشور از برنامه‌های ورزشی دانشگاه‌ها استقبال می‌کنند و توجه به تربیت‌بدنی و ورزش دانشجویان دانشگاه به‌عنوان بخشی از جامعه دانشگاهی کشور می‌تواند بسیار سازنده باشد و نتایج مثبتی داشته باشد (مهدی‌زاده و اندام، ۱۳۹۳)؛ بنابراین، تهیه برنامه ورزشی برای همه افراد با ویژگی‌های مختلف (هالمن، فیلر و بریور، ۲۰۱۵) به‌خصوص در دانشجویان، ضروری به نظر می‌رسد؛ زیرا، دانشجویان با توجه به شرایط تحصیلی تحرک کمتری دارند و در بیشتر مواقع، شرایط و موقعیت پرداختن به فعالیت‌های ورزشی برای آنان وجود ندارد (عبدلی، ۱۳۹۳)؛ از این رو، شناسایی راهکارهای توسعه ورزش همگانی در میان دانشجویان بسیار دارای اهمیت است؛ زیرا، دانشجویان با نشاط می‌توانند آینده کشور خود را به‌طور مؤثری رقم بزنند. در همین راستا، پژوهش‌های بسیاری انجام شده‌اند که هر کدام به‌نوعی به عوامل و تأثیراتی که ورزش بر افراد جامعه و به‌ویژه دانشجویان دارد، اشاره کرده‌اند.

عابدینی و طالبی (۱۳۹۶) پژوهشی با عنوان «عوامل اجتماعی- فرهنگی مرتبط با میزان گرایش شهروندان به ورزش همگانی در خلخال» انجام دادند. نتایج نشان داد که بین متغیرهای حمایت خانواده، تصور خویش از بدن، سرمایه اجتماعی، سرمایه فرهنگی و سرمایه اقتصادی شهروندان و میزان گرایش آنان به ورزش همگانی، رابطه مثبت و معناداری وجود داشت. رضوی، علوی، لقمانی و ذبیحی (۱۳۹۵) در پژوهشی با عنوان «تحلیل عاملی شاخص‌های سلامت دانشجویان (پسر و دختر) دانشگاه مازندران با تأکید بر فعالیت‌های ورزشی» نشان دادند که مهم‌ترین ابعاد نظام سلامت دانشجویان، سلامت اجتماعی و اجتناب از موادمخدر هستند. زردشتیان، حسینی و کریمی و همکاران (۱۳۹۵) در پژوهشی با عنوان «بررسی نقش رسانه‌های جمعی در گرایش بانوان استان کرمانشاه به ورزش همگانی» به اثر ورزش بر ابعاد مختلف زندگی فردی و اجتماعی و اهمیت توسعه آن پرداخته‌اند و دریافتند که نقش رسانه در آگاه‌سازی از فواید ورزش همگانی در ابعاد سلامت جسمی و سلامت روانی، آموزش

-
1. Community Sports Committee
  2. Hallman, Feiler & Breuer

درباره ورزش همگانی، اطلاع‌رسانی در مورد مکان‌های مناسب ورزش همگانی، تغییر نگرش مثبت و ایجاد نگرش مثبت بانوان کرمانشاهی به ورزش همگانی مؤثر است. همچنین، طالب‌پور، صاحبکاران، مصلی نژاد و رجبی (۱۳۹۵) در پژوهشی با عنوان «بررسی مقایسه‌ای راهکارهای نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان دختر و پسر (مطالعه موردی: دانشگاه فردوسی مشهد)» به این نتیجه رسیدند که از دیدگاه دانشجویان، هر پنج عامل اقتصادی، اجتماعی-فرهنگی، مدیریتی، زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی و انگیزاننده‌ها می‌توانند بر نهادینه‌سازی ورزش در بین دانشجویان مؤثر باشند. قاسمی، رضوی و دوستی (۱۳۹۴) پژوهشی را با عنوان «نقش رسانه‌های گروهی در گرایش مردم به ورزش همگانی با تأکید بر آمادگی جسمانی» انجام دادند. نتایج نشان داد که با توجه به ظرفیت زیاد رسانه‌ها در کشور می‌توان با برنامه‌ریزی درست در تلویزیون، رادیو و روزنامه‌ها، گرایش مردم را به ورزش همگانی در کشور افزایش داد که در نهایت به سلامتی بیشتر عموم مردم منجر شود. قهرمان تبریزی و رضوی (۱۳۹۴) پژوهشی را با عنوان «شناسایی و اولویت‌بندی موانع مشارکت کارکنان ادارات دولتی استان کرمان در فعالیت‌های ورزشی با رویکرد منسجم آنالیز چندمعیاره و کپلند» انجام دادند. نتایج نشان داد که سه علت اصلی مشارکت‌نداشتن کارکنان در فعالیت‌های ورزشی، به ترتیب موانع، نبود ورزش‌های مختلف موردعلاقه در سطح سازمان، نبود امکانات و تسهیلات ورزشی در سطح ادارات دولتی استان کرمان و فقدان برنامه‌ریزی مناسب برای فعالیت‌های ورزشی کارکنان بودند. سواری، مهدی پور و رجبی (۱۳۹۴) پژوهشی با عنوان «توصیف وضعیت ورزش همگانی استان خوزستان و تدوین راهبردهای توسعه آن» انجام دادند. نتایج نشان داد که مهم‌ترین راهبردهای لازم برای توسعه و پیشرفت ورزش همگانی خوزستان، به ترتیب تدوین برنامه راهبردی برای توسعه ورزش همگانی، توسعه و ترویج فرهنگ ورزش از طریق رسانه‌ها و تغییر ساختار ورزش همگانی بود. در پژوهشی دیگر، کونگ و تیلور^۱ (۲۰۱۴) به بررسی وضعیت حضور افراد معلول در ورزش همگانی در کشور انگلستان پرداختند. آنان پس از مطالعه روی افراد دارای معلولیت جسمی پی بردند که آن‌ها وضعیت مناسبی ندارند و انجام برخی برنامه‌ریزی‌های کلی لازم و ضروری است. این پژوهشگران اعلام کردند که برخی سیستم‌های تشویقی از جمله صادرکردن کارت‌های دریافت تخفیف از مکان‌های ورزشی می‌توانند سبب رونق ورزش همگانی در این قشر شوند. مهدی‌زاده و اندام (۱۳۹۳) پژوهشی را با عنوان «راهکارهای توسعه ورزش همگانی در دانشگاه‌های ایران» انجام دادند. نتایج تحلیل عاملی تأییدی نشان داد که عامل‌های «نبود حمایت اجتماعی» و «نبود حمایت سازمانی و مدیریتی»، به ترتیب هریک با بار عاملی ۰/۸۳ و ۰/۷۹ بیشترین تأثیر را در تبیین موانع مشارکت ورزشی داشتند. توجه به

عوامل بازدارنده (موانع) شناسایی شده در این پژوهش و سعی در برطرف کردن آن‌ها می‌تواند زمینه مشارکت هرچه بیشتر جامعه دانشگاهی را در فعالیتهای بدنی و برنامه‌های ورزش همگانی دانشگاه فراهم کند. به علاوه، در پژوهش مورد بحث، براساس عامل‌های موانع راهکارهایی برای توسعه ورزش همگانی در دانشگاه‌ها ارائه شده‌اند. دوند و پاتیل^۱ (۲۰۱۲) رسانه‌ها را به عنوان سیستم عصبی مرکزی جامعه معرفی کردند و نقش مثبت رسانه‌های جمعی را در توسعه ورزش همگانی اثبات کردند. پرینس، مهنن، ونلنت، براگ و انما^۲ (۲۰۱۲) در پژوهشی روی نوجوانان هلندی چنین نتیجه گرفتند که مشارکت در ورزش همگانی با در دسترس بودن امکانات ورزشی و پارک‌ها وابستگی زیادی ندارد و بیشترین میزان مشارکت نوجوانان در اوقات فراغت ورزشی را زمانی دانستند که هم امکانات ورزشی و هم سرمایه‌های اجتماعی محله از درجه بالایی برخوردار باشند. همچنین، سیدعامری و جامعی (۱۳۹۳) پژوهشی را با عنوان «تبیین راهکارهای گرایش مردم به ورزش‌های همگانی و قهرمانی با تأکید بر نقش رسانه‌های جمعی از دیدگاه کارشناسان تربیت‌بدنی استان کردستان» انجام دادند. نتایج آزمون تی تک‌نمونه‌ای متغیری نشان داد که تمامی زیرمؤلفه‌های پژوهش در سطح ۰/۰۰۱ مثبت و معنادار بودند که نشانگر مؤثر بودن رسانه‌های جمعی در گرایش مردم به ورزش همگانی و قهرمانی بود. رضوی و همکاران (۱۳۹۳) پژوهشی را با عنوان «طراحی و تدوین راهبرد توسعه ورزش همگانی شهر مشهد با استفاده از دیدگاه علمی» انجام دادند. پس از تجزیه و تحلیل قوت‌ها، ضعف‌ها، فرصت‌ها، تهدیدها و تشکیل ماتریس ارزیابی هریک از عوامل داخلی و خارجی ورزش همگانی، مشخص شد که ورزش همگانی شهر مشهد در موقعیت تهدید و ضعف قرار دارد که باید از راهبرد تدافعی تغییر یا رهاکردن استفاده کند. در نهایت، براساس تحلیل‌های راهبردی، برنامه راهبردی اداره تربیت‌بدنی شهر مشهد در ورزش همگانی تدوین شد که موضوع‌های آن شامل بیانیه چشم‌انداز، مأموریت، اهداف بلندمدت، راهبرد و برنامه‌های عملیاتی ورزش همگانی بودند. همچنین، هانگ و هامفریس^۳ (۲۰۱۲) بیان کردند افرادی که در شهرهایی با امکانات ورزشی بالا و دسترسی آسان به آن زندگی می‌کنند، مشارکت بیشتری در فعالیتهای بدنی داشتند و همچنین از زندگی رضایت بیشتری داشتند. در پژوهش دیگری، نقدی (۱۳۹۰) به بررسی موانع فرهنگی-اجتماعی مشارکت زنان در فعالیتهای ورزشی پرداخت. نتایج نشانگر پایگاه اقتصادی اجتماعی بالاتر، میزان سرمایه فرهنگی، تمایل فردی و حمایت اجتماعی بیشتر از زنان ورزشکار نسبت به زنان غیرورزشکار بود. نگرش خانواده زنان ورزشکار، مثبت‌تر و میزان پذیرش باورهای قالبی به‌طور معناداری کمتر از زنان غیرورزشکار بود؛ اما از نظر سودمندی ادراک‌شده، تفاوت معناداری بین دو گروه وجود نداشت.

-
1. Dhonde & Patil
  2. Prins, Mohnen, vanlenthe, Brug & Oenema
  3. Huang & Humphreys

همچنین، نتایج رگرسیون لجستیک نشان داد که متغیرهای سرمایه فرهنگی و تمایل فردی دو متغیر تأثیرگذار بر احتمال مشارکت ورزشی بودند. جیمز، تندی و بوسر (۲۰۰۸) در پژوهش خود در زمینه مشارکت دختران و پسران در فعالیت‌های ورزشی به این نتیجه رسیدند که دختران کمتر از پسران در فعالیت‌های ورزشی شرکت می‌کنند؛ در حالی که پسران علاقه بیشتری برای شرکت در این فعالیت‌ها دارند.

موضوع ورزش همگانی اهمیت زیادی دارد. افزون‌براین، درخصوص راهکارهای توسعه ورزش‌های همگانی در پژوهش‌های گذشته بیشتر به عوامل مشابهی نظیر اجتماعی (عابدینی و طالبی، ۱۳۹۶)، زیرساخت‌ها و امکانات ورزشی (قهرمان تبریزی و رضوی، ۱۳۹۴؛ طالب‌پور و همکاران، ۱۳۹۵)، سازمانی و مدیریتی (مهدی‌زاده و اندام، ۱۳۹۳) و نقش رسانه‌های گروهی در گسترش ورزش همگانی (قاسمی و همکاران، ۱۳۹۴؛ زردشتیان و همکاران، ۱۳۹۵) تأکید شده است؛ بنابراین، در پژوهش حاضر، با تأکید بر ابعاد فرهنگ‌سازی در ورزش همگانی، به اصلی‌ترین بخش که پیشگام و مقدم بر هر عمل اجرایی است؛ یعنی آموزش و پژوهش توجه شده است؛ از این‌رو، با توجه به وجود پژوهش‌های اندک در زمینه ورزش‌های همگانی بانوان و مقوله فرهنگ‌سازی آن بنا به شرایط فرهنگی و اجتماعی، درصد پاسخ به این سؤال‌های اساسی هستیم که راهکارهایی مناسب ارتقا و توسعه ورزش همگانی دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند کدام‌اند؟ برای بهبود و توسعه ورزش همگانی دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند کدام راهکارها از اهمیت بیشتری برخوردار هستند؟

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر، با توجه به هدف‌های موردنظر از نوع کاربردی و از نظر ماهیت از نوع توصیفی-پیمایشی و به لحاظ روش، پیمایشی است. اطلاعات موردنیاز برای انجام پژوهش با استفاده از انواع روش‌های میدانی، کتابخانه‌ای، مشاهده، پرسش‌نامه و مصاحبه به‌دست آمده است. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل ۸۲۴۶ نفر از دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند در سال ۱۳۹۵ بود که با استفاده از فرمول کوکران در سطح معناداری ۰/۰۵، نمونه آماری برابر با ۳۷۰ نفر برآورد شد. روش نمونه‌گیری به صورت تصادفی ساده بود. این پژوهش، در دو بخش به صورت کیفی و کمی انجام شد؛ به طوری که ابتدا برای کشف راهکارهای توسعه ورزش همگانی، از روش پژوهش کیفی استفاده شد. در بخش کیفی، پس از تعریف مسئله پژوهش، ابتدا به مطالعه پژوهش‌های انجام‌شده در این حوزه پرداخته شد و سپس، نمونه‌هایی به صورت هدفمند به صورت نمونه‌گیری گلوله‌برفی از بین دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند

انتخاب شدند؛ به طوری که این افراد انتخاب شده نمایندگان دانشجویان در دانشکده‌های مختلف بودند، با دانشجویان دیگر ارتباط قابل توجهی داشتند و نظر مثبت پژوهشگران مطالعه حاضر را مبنی بر تلاش در جهت توسعه ورزش در دانشگاه جلب کرده بودند. تعداد نمونه‌ها تا حد اشباع اطلاعاتی (تا مرحله‌ای که پژوهشگر اطلاعات جدیدی را به دست نمی‌آورد و موانع مشارکت ورزشی مطرح شده توسط دانشجویان یکسان و تکراری بود) پیش رفت؛ به گونه‌ای که در مجموع با ۱۷ نفر از اعضای انتخاب شده، مصاحبه‌های عمیق و به صورت حضوری انجام شد و از راهکارهای توسعه ورزش همگانی مطرح شده توسط آن‌ها یادداشت برداری شد. با توجه به اینکه تجزیه و تحلیل متن پیاده شده مصاحبه‌ها با سه روش کمی، ساختاری و تفسیری تجزیه و تحلیل می‌شود (هومن، ۱۳۹۴)، در این پژوهش از روش ساختاری برای دسته‌بندی مؤلفه‌ها استفاده شد؛ به طوری که پژوهشگران متن مصاحبه‌ها را چندین بار خواندند و واژه‌ها، عبارات و درون‌مایه‌های موجود در متن را مشخص کردند. همچنین، برای روایی بیشتر پژوهش، صرفاً به مصاحبه‌ها اکتفا نشد و از منابع پژوهش‌های پیشین نیز بهره گرفته شد. در واقع، پژوهشگران با دانشی که از مطالعه متون پیشین و دیگر منابع داشتند، سعی کردند دریابند که واژه‌ها، عبارات و جمله‌های توصیفگر چه پیام‌هایی می‌توانند داشته باشند. در نهایت، پرسش‌نامه راهکارهای توسعه ورزش همگانی تنظیم شد. روایی پرسش‌نامه به تأیید هشت تن از اساتید مدیریت ورزشی رسید. همچنین، میزان پایایی پرسش‌نامه با استفاده ضریب آلفای کرونباخ به میزان ۰/۸۹ تأیید شد. در این پژوهش، تجزیه و تحلیل داده‌ها در دو سطح آمار توصیفی (از قبیل میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی انجام شد. در قسمت آمار استنباطی، از مدل تحلیل عاملی تأییدی اندازه‌گیری مرتبه دوم و آزمون فریدمن برای رتبه‌بندی عوامل استفاده شد (زمانی که یک سازه بزرگ، خود از چند متغیر پنهان تشکیل شده باشد، از تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم استفاده می‌شود و در تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم، علاوه بر بررسی رابطه متغیرهای مشاهده‌پذیر با متغیرهای پنهان، رابطه متغیرهای پنهان با سازه اصلی خود نیز بررسی می‌شود). همچنین، برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار پی.ال.اس.و.اس.پی.اس.اس. نسخه ۲۲ استفاده شد.

نتایج

نتایج توصیفی پژوهش نشان داد که بیشتر دانشجویان دختر شرکت‌کننده در این پژوهش در بازه سنی ۱۸-۲۱ سال بودند (۴۸/۲ درصد). علاوه بر این، بازه‌های سنی ۲۲-۲۵ سال، ۲۲/۱ درصد، ۲۹-۲۶ سال، ۱۵/۷۹ درصد و ۳۰ سال به بالا، ۱۳/۰۲ درصد از افراد شرکت‌کننده در این پژوهش را

تشکیل دادند. بیشتر افراد شرکت‌کننده را به ترتیب دانشجویان دختر مقطع کارشناسی با ۵۹ درصد، مقطع کاردانی با ۲۳/۸۲ درصد و مقطع کارشناسی‌ارشد به بالا با ۱۷/۱۷ درصد تشکیل دادند. از دیگر یافته‌های پژوهش می‌توان به میزان ورزش هفته‌ای دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند اشاره کرد که نشان داد ۳۵/۷۳ درصد از آن‌ها کمتر از یک ساعت در هفته ورزش می‌کردند. همچنین، سابقه حضور در تیم‌های ورزشی، تنها ۳۰/۱۹ درصد بود. علاوه بر این، وضعیت درآمدی خانوار دانشجویان نشان داد که تنها ۱۰/۸ درصد از خانواده‌ها درآمدی بالای ۲ میلیون داشتند و نیز بیشترین درصد درآمد مربوط به حقوق بین یک میلیون تا یک میلیون و ۲۰۰ هزار تومان بود (۴۵/۷۱ درصد). همچنین، بیشترین میزان هزینه شرکت در فعالیت‌های ورزشی در بین دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند، بین ۱۶ هزار تومان تا ۳۰ هزار تومان در ماه بود (۳۲/۶۹ درصد).

در ادامه، در شکل شماره یک راهکارهای توسعه ورزش همگانی در پنج بعد راهکارهای مدیریتی، زیرساخت‌ها و امکانات، اقتصادی، پژوهشی، آموزشی و فرهنگی توسط خبرگان پژوهش و پژوهشگران تقسیم‌بندی شدند؛ به طوری که با استفاده از روش ساختاری، پژوهشگران بعد از مطالعه چندین بار متن مصاحبه‌ها و واژه‌ها، عبارات و درون‌مایه‌های موجود در متن را مشخص کردند. افزون بر این، با مطالعه پژوهش‌های پیشین و نظر خبرگان و اساتید مدیریت ورزشی، ابعاد راهکارهای توسعه ورزش همگانی در میان دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند مشخص، دسته‌بندی و تأیید شدند.

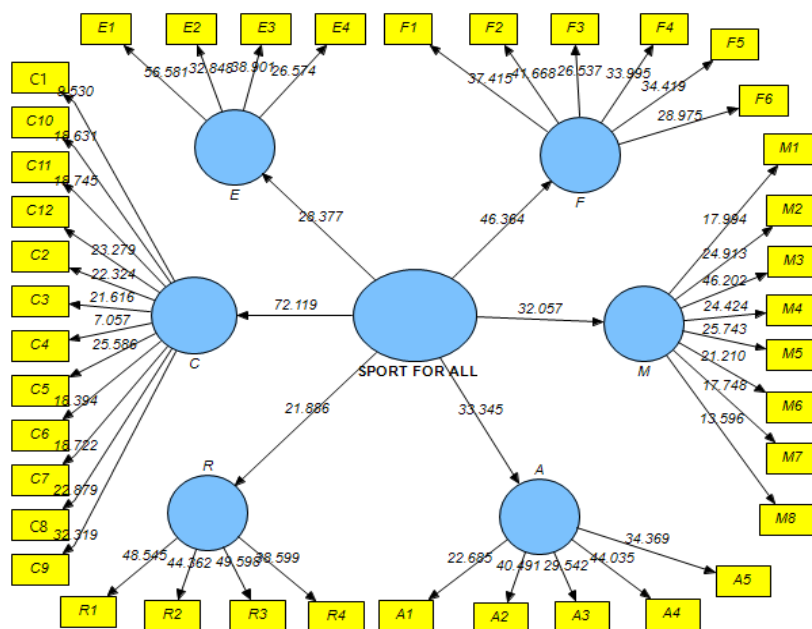
شکل ۱- راهکارهای توسعه ورزش همگانی دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند

جدول ۱- شاخص‌های برازش مدل راهکارهای توسعه ورزش همگانی دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند

متغیر	آلفای کرونباخ	میانگین واریانس استخراج شده	پایایی مرکب	واریانس تبیین شده	اعتبار حشو	اعتبار اشتراک
راهکارهای ورزش همگانی	۰/۸۹۸	۰/۵۷	۰/۹۸	-	۰/۴۱۳	۰/۴۶۴
راهکارهای مدیریتی	۰/۷۸۴	۰/۶۹	۰/۹۵	۰/۷۸	۰/۲۵۸	۰/۲۷۹
زیرساخت‌ها و امکانات	۰/۸۲۸	۰/۷۷	۰/۹۵	۰/۸۲	۰/۲۳۵	۰/۱۲۷
راهکارهای اقتصادی	۰/۷۶۰	۰/۷۹	۰/۹۳	۰/۷۶	۰/۳۷۲	۰/۴۲۳
راهکارهای پژوهشی	۰/۶۹۱	۰/۸۵	۰/۹۵	۰/۶۹	۰/۳۷۴	۰/۲۵۸
راهکارهای آموزشی	۰/۷۳۹	۰/۷۷	۰/۹۵	۰/۷۳	۰/۲۷۴	۰/۳۰۹
راهکارهای فرهنگی	۰/۸۸۶	۰/۶۱	۰/۹۵	۰/۸۸	۰/۳۹۴	۰/۳۷۹

در رویکرد حداقل مربعات جزئی (پی.ال.اس.)، کیفیت و برازش مدل با استفاده از دو شاخص بررسی اعتبار حشو یا افزونگی^۱ و بررسی اعتبار اشتراک یا روایی متقاطع آسنجیده می‌شود. اعداد مثبت نشانگر کیفیت مناسب مدل هستند. با توجه اطلاعات جدول شماره یک، مقادیر به دست آمده برای شاخص‌های بررسی اعتبار حشو یا افزونگی و بررسی اعتبار اشتراک یا روایی متقاطع، همگی مثبت هستند که نشان دهنده کیفیت مناسب مدل آزمون شده است. همچنین، نتایج نشان می‌دهد که مقدار پایایی مرکب و میانگین واریانس استخراج شده برای همه متغیرهای پنهان مدل بیشتر از ۰/۵ و ۰/۷ است؛ بنابراین، مقدار مناسبی را نشان می‌دهد. همچنین، شاخص میانگین واریانس استخراج شده که تنها برای متغیرهای مرتبه دوم مدل محاسبه و گزارش می‌شود، برای همه ابعاد مؤثر بر توسعه ورزش همگانی که متغیرهای مرتبه دوم مدل مفهومی اصلی پژوهش هستند، گزارش شده است که یافته‌ها نشان دهنده برازش مناسب مدل است.

-
1. CV-Redundancy
  2. CV-Communality

شکل ۲- مدل نهایی پژوهش در حالت معناداری ضرایب (تی - ولیو)

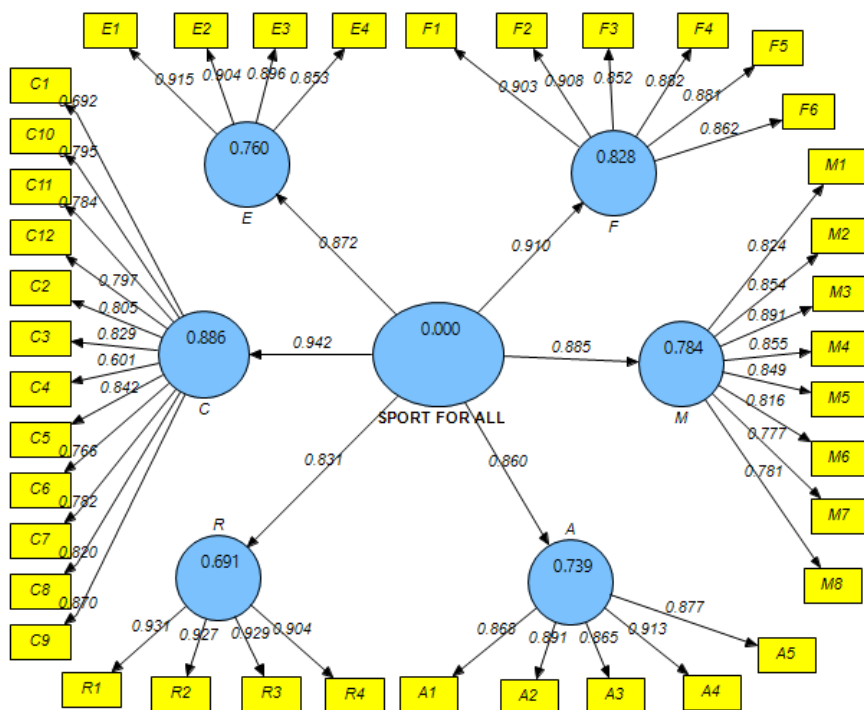
جدول ۲- بارهای عاملی برآوردشده گویه‌های پژوهش و سطح معناداری آن‌ها

مؤلفه‌ها	گویه‌ها	بار عاملی	آماره تی	سطح معناداری
راهکارهای مدیریتی	M1	۰/۸۲	۱۷/۹۹	۰/۰۰۱
	M2	۰/۸۵	۲۴/۹۱	۰/۰۰۱
	M3	۰/۸۹	۴۶/۲۰	۰/۰۰۱
	M4	۰/۸۵	۲۴/۴۲	۰/۰۰۱
	M5	۰/۸۴	۲۵/۷۴	۰/۰۰۱
	M6	۰/۸۱	۲۱/۲۱	۰/۰۰۱
	M7	۰/۷۷	۱۷/۷۴	۰/۰۰۱
	M8	۰/۷۸	۱۳/۵۹	۰/۰۰۱
راهکارهای مرتبط با زیرساخت‌ها و امکانات	F1	۰/۹۰	۳۷/۴۱	۰/۰۰۱
	F2	۰/۹۱	۴۱/۶۶	۰/۰۰۱
	F3	۰/۸۵	۲۶/۵۳	۰/۰۰۱
	F4	۰/۸۸	۳۳/۹۹	۰/۰۰۱
	F5	۰/۸۸	۳۴/۴۱	۰/۰۰۱
	F6	۰/۸۶	۲۸/۹۷	۰/۰۰۱
راهکارهای اقتصادی	E1	۰/۹۱	۵۶/۵۸	۰/۰۰۱
	E2	۰/۹۰	۳۲/۸۴	۰/۰۰۱
	E3	۰/۸۹	۳۸/۹۰	۰/۰۰۱
	E4	۰/۸۵	۲۶/۵۷	۰/۰۰۱

ادامه جدول ۲- بارهای عاملی بر آورده شده گویه های پژوهش و سطح معناداری آنها

مؤلفه ها	گویه ها	بار عاملی	آماره تی	سطح معناداری
راهکارهای پژوهشی	R1	۰/۹۳	۴۸/۵۴	۰/۰۰۱
	R2	۰/۹۲	۴۴/۳۶	۰/۰۰۱
	R3	۰/۹۲	۴۹/۵۹	۰/۰۰۱
	R4	۰/۹۰	۳۶/۵۹	۰/۰۰۱
راهکارهای آموزشی	A1	۰/۸۶	۲۲/۶۸	۰/۰۰۱
	A2	۰/۸۹	۴۰/۴۹	۰/۰۰۱
	A3	۱/۸۶	۲۹/۵۴	۰/۰۰۱
	A4	۰/۹۱	۴۴/۰۳	۰/۰۰۱
	A5	۰/۸۷	۳۴/۳۶	۰/۰۰۱
راهکارهای فرهنگی	C1	۰/۶۹	۸/۵۳	۰/۰۰۱
	C2	۰/۸۰	۲۲/۳۲	۰/۰۰۱
	C3	۰/۸۲	۲۱/۶۱	۰/۰۰۱
	C4	۰/۶۰	۷/۰۵	۰/۰۰۱
	C5	۰/۸۴	۲۵/۵۸	۰/۰۰۱
	C6	۰/۷۶	۱۸/۳۹	۰/۰۰۱
	C7	۰/۷۹	۱۸/۷۲	۰/۰۰۱
	C8	۰/۸۲	۲۲/۸۷	۰/۰۰۱
	C9	۰/۸۷	۳۲/۳۱	۰/۰۰۱
	C10	۰/۷۹	۱۸/۶۳	۰/۰۰۱
	C11	۰/۷۸	۱۸/۷۴	۰/۰۰۱
	C12	۰/۷۹	۲۳/۲۷	۰/۰۰۱

یافته های حاصل از مدل پژوهش براساس نتایج به دست آمده از آزمون تی نشان می دهد که بارهای عاملی گویه های مربوط به راهکارهای توسعه ورزش همگانی در میان دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند، در سطح اطمینان ۹۹ درصد معنادار شده اند و در اندازه گیری سازه های خود سهم معناداری را ایفا کرده اند.

شکل ۳- مدل نهایی پژوهش در حالت تخمین بارهای عاملی گویه‌های پژوهش

جدول ۳- آزمون معناداری راهکارهای توسعه ورزش همگانی

میانگین رتبه	راهکارهای توسعه ورزش همگانی
۴۳۳/۷۵۵	آزمون کای دو
۳۷۰	تعداد
۵	درجه آزادی
۰/۰۰۱	سطح معناداری

علاوه بر تأیید مدل پژوهش به وسیله مدل اندازه‌گیری مرتبه دوم با رویکرد مدل‌سازی معادلات ساختاری، برای ارائه رتبه‌بندی راهکارهای توسعه ورزش همگانی از آزمون فریدمن استفاده شد. براساس یافته‌های جدول شماره پنج، نتایج حاصل از آماره فریدمن در سطح $P \leq 0.05$ معنادار است؛ بنابراین، بین میانگین عوامل تفاوت معنادار وجود دارد و می‌توان برای اولویت‌بندی مؤلفه‌های پژوهش از آزمون فریدمن استفاده کرد.

جدول ۴- اولویت‌بندی مؤلفه‌های اصلی راهکارهای توسعه ورزش همگانی دانشجویان دختر دانشگاه

بیرجند				
مؤلفه‌ها	بار عاملی	آماره نی	سطح معناداری	میانگین رتبه
راهکارهای اقتصادی	۰/۸۷	۲۸/۳۷	۰/۰۰۱	۴/۰۹
راهکارهای فرهنگی	۰/۹۱	۴۶/۳۶	۰/۰۰۱	۴/۰۱
راهکارهای مدیریتی	۰/۸۸	۳۲/۰۵	۰/۰۰۱	۳/۹۳
زیرساخت و امکانات	۰/۹۴	۷۲/۱۱	۰/۰۰۱	۳/۷۲
راهکارهای پژوهشی	۰/۸۳	۲۱/۸۸	۰/۰۰۱	۲/۷۹
راهکارهای آموزشی	۰/۸۶	۳۳/۳۴	۰/۰۰۱	۲/۴۶

در صورتی که مؤلفه‌های اصلی پژوهش را به‌عنوان متغیرهای پنهان درونی و راهکارهای توسعه ورزش همگانی را به‌عنوان متغیر پنهان بیرونی در نظر بگیریم، براساس یافته‌های حاصل از مدل پژوهش، بارهای عاملی مؤلفه‌های اصلی پژوهش در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنادار شده‌اند و در اندازه‌گیری سازه اصلی پژوهش سهم معناداری را ایفا کرده‌اند. نتایج آزمون فریدمن در رابطه با اولویت‌بندی مؤلفه‌های اصلی پژوهش نشان می‌دهد که به‌ترتیب راهکار اقتصادی، راهکار مدیریتی و راهکار فرهنگی بیشترین نقش را ایفا می‌کنند.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش براساس نتایج حاصل از مؤلفه‌های اصلی پژوهش نشان داد که راهکارهای اصلی درجهت توسعه ورزش همگانی درمیان دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند، به‌ترتیب راهکارهای اقتصادی، مدیریتی، فرهنگی، زیرساخت‌ها و امکانات، پژوهشی و آموزشی بودند. در مجموع، نتایج پژوهش حاضر در زمینه راهکارهای توسعه ورزش همگانی با پژوهش سواری و همکاران (۱۳۹۴) هم‌خوانی دارد؛ به‌طوری‌که در پژوهش آن‌ها عواملی را از قبیل تدوین برنامه راهبردی برای توسعه ورزش همگانی و توسعه و ترویج فرهنگ ورزش از طریق رسانه‌ها، مهم‌ترین عوامل در توسعه ورزش همگانی بیان شده‌اند. افزون‌براین، نتایج پژوهش حاضر با نتایج پژوهش عراقی و کاشف (۱۳۹۳) ناهمسو است؛ به‌طوری‌که آن‌ها مهم‌ترین عامل را در توسعه ورزش همگانی ایران کمبود امکانات ذکر کردند. به‌نظر می‌رسد که تفاوت در محل و جامعه آماری دو پژوهش، عوامل اصلی این ناهمسوایی باشند. جامعه آماری پژوهش عراقی و کاشف (۱۳۹۳) افراد شرکت‌کننده در ایستگاه‌های ورزش همگانی کشور بودند و کمبود امکانات ورزشی برای توسعه ورزش همگانی از دیدگاه آن‌ها مهم‌ترین عامل بود؛ در حالی که جامعه آماری پژوهش حاضر دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند بودند و به‌نظر می‌رسد که با توجه به امکانات ورزشی مختلفی که در سطح دانشگاه وجود دارد و افراد به‌دلیل تحصیل و نداشتن کار توان مالی کمتری دارند، مهم‌ترین راهکار برای توسعه ورزش همگانی از دیدگاه آن‌ها

راهکار اقتصادی بود.

در پژوهش حاضر، مهم‌ترین راهکاری که دانشجویان به‌عنوان راهکار توسعه ورزش همگانی مطرح کردند، راهکارهای اقتصادی بودند که این یافته با پژوهش‌های هوانگ و تان (۲۰۱۵) و هالمن و همکاران (۲۰۱۵) هم‌راستا بود. نتایج پژوهش حاصل از اولویت‌بندی عوامل اقتصادی نشان داد که اختصاص بودجه برای ورزش دانشجویان دختر، تأمین عمومی رفاه اقتصادی دانشجویان دختر و توسعه تفکر بازگشت سرمایه مصرفی از طریق کسب سلامتی، مهم‌ترین عوامل اقتصادی تأثیرگذار بر توسعه ورزش همگانی در دانشجویان بودند؛ بنابراین، پیشنهاد می‌شود که مسئولان دانشگاه برای آن گروه از دانشجویان که در فعالیت‌های ورزش همگانی مختلف دانشگاه از قبیل همایش‌های پیاده‌روی، فعالیت‌های ورزشی دانشگاه، مسابقات ورزشی همگانی شرکت می‌کنند، پاداش‌ها و جوایزی را از قبیل کارت هدیه و تخفیف، خدمات رفاهی و ورزشی رایگان و غیره در نظر بگیرند.

دومین راهکاری که دانشجویان به‌عنوان راهکار توسعه ورزش همگانی مطرح کردند، راهکار مدیریتی بودند که این یافته پژوهش با پژوهش‌های مهدی‌زاده و اندام (۱۳۹۳)، قهرمان‌تبریزی و رضوی (۱۳۹۴) و سواری و همکاران (۱۳۹۴) هم‌راستا بود. نتایج پژوهش مهدی‌زاده و اندام (۱۳۹۳) نشان داد دومین عاملی که در جهت تبیین مشارکت ورزشی نقش دارد، عامل سازمانی و مدیریتی است. به‌نظر می‌رسد که با توجه به نتایج حاصل از بارهای عاملی زیرشاخه‌های عامل مدیریتی، تدوین برنامه‌ریزی مناسب برای ورزش همگانی یکی از راهکارهای توسعه ورزش همگانی در میان دانشجویان دانشگاه است؛ بنابراین، تدوین برنامه‌ریزی عملیاتی مطلوب با استفاده از نظر متخصصان و کارشناسان خبره ضروری است؛ از این‌رو، پیشنهاد می‌شود که مسئولان اداره تربیت‌بدنی دانشگاه بیرجند با همکاری و حمایت مدیران عالی دانشگاه و با بهره‌گیری از تجارب مسئولان و مربیان هیئت ورزش همگانی استان بیرجند و همچنین، با بهره‌گیری از اساتید مدیریت ورزشی، برنامه عملیاتی مدونی را برای ورزش همگانی دانشجویان دانشگاه بیرجند تدوین کنند و مطابق با نیاز دانشجویان و اهداف تعیین‌شده و برنامه‌ریزی تدوین‌شده، در راستای توسعه ورزش همگانی دانشجویان گام بردارند. همچنین، به‌نظر می‌رسد که در جهت تحقق این امر توجه به مواردی از قبیل توجه به روزهای هفته و ساعات تمرینی مناسب برای پرداختن به ورزش‌های همگانی (از قبیل پیاده‌روی، ورزش صبحگاهی، دوچرخه‌سواری، کوه‌نوردی و غیره)، اختصاص ساعاتی در هفته توسط مسئولان دانشگاه برای ورزش همگانی دانشجویان، توجه به نوع ورزش موردعلاقه دانشجویان، راه‌اندازی تورهای تفریحی و ورزشی و همایش‌های پیاده‌روی به‌صورت ماهانه برای دانشجویان، اجرای فعالیت‌های ورزشی همگانی در زمان‌هایی که بیشتر دانشجویان وقت آزاد دارند و افزایش سرانه ورزشی دانشجویان، در جهت تحقق و طراحی برنامه مناسب مفید خواهند بود. سومین راهکاری که دانشجویان به‌عنوان راهکار توسعه ورزش همگانی مطرح کردند، راهکارهای فرهنگی بودند که این یافته پژوهش با پژوهش‌های دوند و پاتیل (۲۰۱۲)، سیدعامری و جامعی (۱۳۹۳) و قاسمی و همکاران (۱۳۹۴) هم‌راستا بود. دوند و پاتیل (۲۰۱۲) رسانه‌ها را به‌عنوان سیستم عصبی مرکزی جامعه معرفی کردند و نقش مثبت رسانه‌های جمعی را در توسعه فرهنگ ورزش همگانی اثبات کردند. به‌نظر می‌رسد که فرهنگ‌سازی مناسب در زمینه ورزش همگانی،

ایجاد انگیزه در دانشجویان برای شرکت در ورزش همگانی و ایجاد فرصت برای ورزش دانشجویان به صورت گروهی از جمله عوامل مهم هستند؛ بنابراین، فرهنگ سازی و ترویج ورزش در میان دانشجویان عامل مؤثری در جهت توسعه ورزش همگانی در بین دانشجویان قلمداد می شود؛ به طوری که می توان با روش های مختلف از قبیل دعوت از چهره های معروف ورزشی و صحبت آن ها درباره ورزش همگانی، تهیه بروشورها و بنرهای مناسب با هدف آگاهی دانشجویان از مزایای و سودمندی های ورزش همگانی، با ایجاد انگیزه در آن ها فرهنگ پرداختن به ورزش همگانی را در دانشجویان دانشگاه ایجاد کنیم. به عبارت دیگر، با نهادینه کردن ورزش همگانی میان دانشجویان، تقویت اجتماعات ورزشی و گروه های ورزشی همگانی، کمک به گسترش این اجتماعات ورزشی در بین دانشجویان و مطرح شدن ورزش همگانی در گفتمان عمومی دانشجویان، فرهنگ پرداختن به ورزش همگانی را می توان میان دانشجویان گسترش و نهادینه کرد.

چهارمین راهکاری که دانشجویان به عنوان راهکار توسعه ورزش همگانی مطرح کردند، راهکارهای زیرساخت ها و امکانات بودند که این یافته پژوهش با پژوهش های عراقی و کاشف (۱۳۹۳)، قهرمان تبریزی و رضوی (۱۳۹۴) و طالب پور و همکاران (۱۳۹۵) هم راستا بود. عراقی و کاشف (۱۳۹۳) با بررسی چالش های فراروی ورزش همگانی مهم ترین عامل نپرداختن به ورزش همگانی را کمبود اماکن و امکانات ورزشی بیان کردند. به نظر می رسد که تأمین فضای مناسب ورزشی برای دانشجویان دختر و همچنین، ایجاد ایستگاه های ورزشی، جاده سلامت و زیرساخت های مناسب برای آن ها می تواند راهکارهای مؤثری برای توسعه ورزش همگانی میان دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند باشند. همچنین، پنجمین راهکاری که دانشجویان به عنوان راهکار توسعه ورزش همگانی مطرح کردند، راهکارهای پژوهشی بودند که این یافته پژوهش با پژوهش قهرمان تبریزی و رضوی (۱۳۹۴) هم راستا بود. به نظر می رسد که انجام پژوهش های مختلف در راستای ورزش همگانی یکی از اساسی ترین نیازها برای نیل به توسعه و گسترش ورزش همگانی در میان دانشجویان است؛ به طوری که انجام پژوهش های مختلف از قبیل شناسایی علائق ورزشی دانشجویان، نیازسنجی امکانات و فضاهای ورزشی و غیره می تواند به عنوان راهکار مهمی در جهت توسعه ورزش همگانی در میان دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند به کار برده شوند. در نهایت، ششمین راهکاری که دانشجویان به عنوان راهکار توسعه ورزش همگانی مطرح کردند، راهکارهای آموزشی بودند که این یافته پژوهش با پژوهش زردشتیان و همکاران (۱۳۹۵) هم راستا بود. زردشتیان و همکاران (۱۳۹۵) نشان دادند که رسانه های جمعی بر آگاه سازی از فواید ورزش همگانی در ابعاد سلامت جسمی و سلامت روانی، آموزش درباره ورزش همگانی، اطلاع رسانی در مورد مکان های مناسب ورزش همگانی، تغییر نگرش مثبت و ایجاد نگرش مثبت بانوان کرمانشاهی به ورزش همگانی مؤثر هستند. به نظر می رسد که افزایش سطح آگاهی دانشجویان در مورد فواید ورزش همگانی، از راهکارهای مناسب برای توسعه ورزش همگانی هستند؛ به صورتی که برگزاری کارگاه ها، دوره ها و حتی توزیع بروشورها، شرکت کنندگان در ورزش همگانی و به خصوص دانشجویان دختر را که تربیت کنندگان نسل های آینده هستند، از اهمیت ورزش در نشاط و شادابی و تأثیر آن بر

موفقیت تحصیلی و برخورداری از زندگی سالم آگاه می‌کنند و سبب توسعه ورزش همگانی در میان دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند خواهند شد.

با نگاه کلی به پژوهش‌های گذشته مشخص شد که عوامل زیادی در توسعه ورزش همگانی مؤثر بودند که علاوه بر آن‌ها، در پژوهش حاضر با تأکید بر ابعاد فرهنگ‌سازی در ورزش همگانی به اصلی‌ترین بخش که پیشگام و مقدم بر هر عمل اجرایی است؛ یعنی آموزش و پژوهش توجه شد. با توجه به نظرهای دانشجویان خبره در ورزش همگانی، راهکارهای توسعه ورزش همگانی شناسایی و ارائه شدند؛ بنابراین، پیشنهاد می‌شود که توسعه فضاهای تفریحی- ورزشی بانوان در دانشگاه به‌ویژه خوابگاه‌ها (همانند پارک‌های تفریحی- ورزشی محصورشده)، اختصاص دادن زمان‌هایی بیشتر از سالن ورزشی دانشگاه برای دانشجویان دختر، توسعه فعالیت‌های فوق‌برنامه و اردوهای تفریحی- ورزشی در محیط‌های باز و طبیعی همراه با پیوست‌های فرهنگی می‌توانند در جهت تحقق این امر راهگشا باشند. همچنین، با در نظر گرفتن برخی از محدودیت‌های احتمالی پژوهش حاضر از قبیل نبود پاسخ‌گویی صحیح و آگاهی نداشتن دانشجویان از فواید توسعه ورزش همگانی، پیشنهاد می‌شود که پژوهش‌هایی در زمینه بررسی میزان سرانه ورزشی دانشجویان دانشگاه بیرجند و میزان اولویت‌بندی دانشجویان در زمینه رشته‌های ورزشی همگانی مورد علاقه آن‌ها انجام شوند تا بدین‌وسیله مسئولان دانشگاه بیرجند با توجه به راهکارها و پیشنهادهای ارائه‌شده، در جهت توسعه ورزش همگانی دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند گام بردارند.

منابع

1. Abdoli, B. (2014). Foundations of psychological-social physical education and sport. Tehran: Babdad Ketab Publications. (Persian).
2. Abedini, S., & Talebi, S. (2017). The socio-economical factors related to the degree of tendency of citizens toward public sports in Khalkal. *Journal of Applied Sociology*, 28(1), 131-144.
3. Araghi, M., & Kashef, M. (2015). Challenges and strategies facing the development of sport for all in Iran. *Journal of Sport Management*, 6(4), 643-655.
4. Community Sports Committee of the Sports Commission. (2009). Consultancy study on sport for all participation patterns of Hong Kong people in physical activities. Available at: www.lcsd.gov.hk. [Accessed. 20 April 2017].
5. Dhonde, B. M., & Patil, V. N. (2012). Role of mass media in progress of physical education and Sports. *Indian Streams Research Journal*, 2(8), 1-3.
6. Ehsani, M., Safari, M., Amiri, M., & Kozachian, H. (2014). Designing the model of sport for all in Iran. *Journal of Sport Management Studies*, 6(27), 87-108. (Persian).
7. Ghasemi, M., Razavi, M. H., & Dosti, M. (2014). The role of mass media on people's attitude towards general sports with a focus on physical fitness (A case study: Babolsar city). *Applied Research of Sports Management*, 4(13), 71-80. (Persian).
8. Ghahreman tabrizi, K., & Razavi, S. M. J. (2015). Identification and prioritization of barriers to participation of staff of public offices in Kerman province with a coherent approach of multi-criteria analysis and Kopland. *Journal of Sport Management*, 7(1), 83-98. (Persian).
9. Hallmann, K., Feiler, S., & Breuer, C (2015), Design and delivery of sport for all programmes: should it be market, non-profit, or state-run. *International Journal*

- of Sport Policy and Politics, 7(4), 565-585.
10. Houman, H. A (2015). Scientific guidance for qualitative research. Tehran: Samt. (Persian).
  11. Huang, Y., & Tan, T. (2015). Sport-for-all policy in Taiwan: A case of ongoing change. *Journal of Sport and Social Science*, 2(4), 85-98.
  12. Huang, H., Brad, R., & Humphreys, A. (2012). Sports participation and happiness: Evidence from US micro data. *Journal of Economic Psychology*, 4(33), 776-793.
  13. Javadipour, M., & Saminia, M. (2013). Sport for all in Iran and codification of perspective and programs strategy. *Applied Research of Sport Management and Biology*, 1(4), 21-30. (Persian).
  14. Jimes, A., Tandy, R., & Busser, L. (2008). The influence of perceived competence activity importance and barriers on adolescent leisure participation. *Health Education Research*. 66, 305-309.
  15. Kung, S. P. & Taylor, P. (2014). The use of public sports facilities by the disabled in England. *Sport Management Review*, 17(1), 8-22 .
  16. Mehdizadeh, R., & Andam, R. (2014). Developing strategies of "sport for all" in Iran Universities. *Journal of Sport Management Studies*, 1(6), 38-15. (Persian).
  17. Naghdi, A., Balali, E., & Imani, P. (2011). A study on socio- cultural barriers of women's participation in sports (Case study: 20-40 year-old female athletes and non-athletes in Hamedan province). *Women in Development and Politics*, 9(1), 147-163. (Persian).
  18. Prins, R. G., Mohnen, S. M., Vanlenthe, F. J., Brug, J., & Oenema, A. (2012). Are neighbourhood social capital and availability of sports facilities related to sports participation among Dutch adolescents?. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 9(1), 90.
  19. Razavi, M. H., Alavi, SH., Laghmani, M., & Zabihi, I. (2017). Factor analysis of the health indices of Mazandaran University with an emphasis on sports activities. *Sports and Motor Behavior Management Letters*, 24(12), 258-243.
  20. Razavi, M. H., Niazi, M., & Boroumand, M. (2013). Designing and developing a strategy for the development of sport for all using scientific perspective in Mashhad. *Applied Research of sports management*, 3(9), 49-60. (Persian).
  21. Savari, S., Mehdi Pour, A. R., & Ranjbar, R. (2016). Description of the status of the sport for all and design of development strategies. *Journal of Sport Management and Action Behavior*, 21, 83-92. (Persian).
  22. Shabani, A., Ghafouri, F., & Honari, H. (2015). A study on policies and strategies of sport for all in comprehensive sport plan of Iran. *Sport Management Studies*, 6(27), 15-30. (Persian).
  23. Shabani, A., Ghafouri, F., & Honari, H. (2011). Investigation of challenge for sport for all in Iran. *Research in Sports Sciences*, 10, 13-26. (Persian).
  24. Seyed Ameri, M., & Jameei, F. (2014). Identifying the factors influencing people's tendency to recreational and championship sports, emphasizing on the role of mass media from the viewpoint of Kurdistan province physical education experts, *Applied Research of Sports Management*, 3(9), 61-72. (Persian).
  25. Talebpour, M., Sahebkar, M. A., Mosala Nejad, M., & Rajabi, M. (2016). Comparison study to the factors affecting on institutionalization of sport among students (Case study of Ferdowsi University of Mashhad). *Research on Educational Sport*, 5(11), 57-72. (Persian).
  26. Zartoshtian, S., Hosseini, M., & Karimi J. (2017). The role of mass media in Kermanshah province tendency of women to the sport, *Journal of promoting*

- Communication Management in sports Media, 4(14), 11-18.
27. Zorba, E. (2012). The perception of sport for all in the world and in Turkey. Journal of Recreation and Sport, 1(4), 21-30.

استناد به مقاله

کشتی‌دار، محمد، صاحبکاران، محمدعلی، رضوی، سیدمحمدجواد، کلاشی، مازیار. (۱۳۹۷، بهار و تابستان). شناسایی و مدل‌سازی راهکارهای توسعه ورزش‌های همگانی در بین دانشجویان دختر دانشگاه بیرجند. پژوهش در ورزش تربیتی، ۶(۱۴): ۵۴-۲۳۵. شناسه دیجیتال: 10.22089/res.2017.3597.1243

Kashtidar. M., Sahebkaran. M. A., Razavi. S. M., Kalashi. M. (2018). Identifying and Modeling of the Development Guidelines of Sports for all among the Female Students in University of Birjand. Research on Educational Sport, 6(14): 235-54. (Persian). Doi: 10.22089/res.2017.3597.1243

Identifying and Modeling of the Development Guidelines of Sports for all among the Female Students in University of Birjand

M. Kashtidar¹, M. A. Sahebkar², S. M. J. Razavi³,
M. Kalashi⁴

1. Associated Professor of Sport Management, University of Birjand, Birjand, Iran *

2,3. Ph.D. Student of Sport Management, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

4. M.Sc. of Sport Management, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

Received: 2017/01/15

Accepted: 2017/09/17

Abstract

The purpose of this study was identifying and modeling of the development guidelines of sports for all among the female students in University of Birjand. The statistical population of this research consisted of 8246 participants among the female students in university of Birjand; the sample size with Cochran formula was 370 people. This research is a survey-based study and it follows a practical application. The data was quantitatively collected using a research-made questionnaire. After confirming the content validity of the questionnaire by the opinions of eight experts in the field of sport management, the reliability of the questionnaire was obtained using Cronbach's alpha coefficient. In this study, the University of Birjand solutions to the female students participation in sport for all identification; and then measuring Structural equation modeling and Friedman test. Data analyses with PLS & SPSS22 software. The results showed that the main factors in girl Students participation in sport for all were economic solutions, management, cultural Infrastructure and facilities, research and education. Therefore, it is necessary to institutionalize the culture of sport, recreation and sports programs and sponsorship of sport for all students trying in develop sport among the female students in university of Birjand.

Keywords: University of Birjand, Female Students, Sport for All Development

---

---

* Corresponding Author

Email: keshtidar@um.ac.ir